

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-14, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Г.а

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
като разгледа докладваното от Петя Г.а Търговско дело № 20221100900100
по описа за 2022 година

Софийският градски съд е сезиран с иск с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

С исковата молба „А.Ф.“ ЕООД, представлявано от адв. М. П. - САК с адрес за призоваване: гр. София - 1000, ул. „*****“, Адвокатско дружество „П., В.И С.“ срещу „С.Ф.“ ЕООД, твърди, че въз основа на устен договор за покупко-продажба, е закупило от ответника лекарствени продукти - 20 броя Keytruda 100mg./4ml. на обща цена от 100 800 лева без ДДС (съответно 120 960 лева с ДДС). „С.Ф.“ ЕООД доставило поръчаните лекарства и „А.Ф.“ ЕООД заплатил уговорената между страните цена, за която ответникът е издал проформа фактура № 120/12.10.2021 г. Плащането е извършено на 19.10.2021 г. На същата дата, след извършеното плащане „С.Ф.“ ЕООД издало и данъчна фактура № 129/19.10.2021 г. След извършените доставка и заплащане на доставените лекарства, страните отново устно се споразумели да развалят съществуващия между тях договор по взаимно съгласие на основание чл. 20а, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и да върнат разменените по него престации. След тази уговорка ищецът върнал на „С.Ф.“ ЕООД получените лекарства (същите са приети от „С.Ф.“ ЕООД с приемо-предавателен протокол на 04.11.2021 г.). Съответно „С.Ф.“ ЕООД му издал кредитно известие, с което коригира издадената от ответника данъчна фактура N2 129/19.10.2021 г. Така в негова тежест възникнало задължението да възстанови получената за върнатите лекарства цена, а именно - сумата от 120 960 лева с ДДС.

Въпреки отправените покани ответникът не е върнал получената цена на лекарствените продукти. Считано от 19.11.2021 г. (датата на деня, следващ деня /18.11.2021 г./, на който ответникът е поканен за пръв път да върне цената на върнатите лекарства и е издал кредитното известие, ответникът е изпаднал в забава, поради което освен посочената по-горе сума от 120 960 лева бил задължен и за лихва за забава в размер на 1915,20 лв. (хиляда деветстотин и петнадесет лева и двадесет стотинки) за периода 19.11.2021 - 14.01.2022 г. (датата на депозиране на настоящата искова молба).

ИСКАНЕТО е съдът да се осъди „С.Ф.“ ЕООД, с ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София 1303, р-н Възраждане, ж.к. „*****“, ул. „*****“, да заплати на „А.Ф.“ ЕООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. София 1618, бул. „*****“, бизнес център „*****“ сума в размер на 122 875,20 лв. (сто двадесет и две хиляди осемстотин седемдесет и пет лева и двадесет стотинки), представляваща цена по разваляния по взаимно съгласие договор за покупко-продажба и лихва за забава, а именно: - Главница - 120 960 (сто и двадесет хиляди деветстотин и шестдесет) лева и - Лихва за забава по главницата, изчислена до момента на подаването на исковата молба - 1915,20 лв. (хиляда деветстотин и петнадесет лева и двадесет стотинки), както и лихва за забава върху главницата от датата на депозирането на исковата молба, до окончателното ѝ изплащане. Моли, също така да осъди ответника да заплати на „А.Ф.“ ЕООД разносните по делото, включително възнаграждение за адвокат.

Ответникът в срока по чл.367 ГПК не депозира писмен отговор. В съдебно заседание процесуалният му представител оспорва иска, като неоснователен.

Съдът, като прецени всички събрани по делото доказателства и доводите на страните по свое убеждение и при спазване на разпоредбите на чл.235, ал.2 и чл.239, ал.1 от ГПК, приеме от фактическа и правна страна следното:

От доказателствата по делото се установява сключването на договор за покупко-продажба на лекарствени продукти между „А.Ф.“ ЕООД и „С.Ф.“ ЕООД, за което е съставена данъчна фактура № 129 от 19.10.2021 г. и извършено плащане от ищеца с преводно нареждане от 19.10.2021 г. на сумата по фактурата в размер на 120 960 лв.

Представен е приемо-предавателен протокол от 04.11.2021 г., от който е видно, че продадената стока Keytruda 100 mg/4 ml , количество 20 е върната на ответника. Издадено е и кредитно известие № 0000000134 от 18.11.2021 г. за платената сума по фактурата.

От представените писмени доказателства и заключението на съдебно- счетоводната експертиза се установява, че счетоводните книги на „А.Ф.“ ЕООД са водени редовно и хронологично и са осчетоводени описаните в исковата молба фактура и кредитно известие (ф. №0000000129/19.10.2021г. и КИ №0000000134/18.11.2021г.) съгласно Закона за счетоводството и националните счетоводни стандарти. По партидата на ответника „С.Ф.“ ЕООД има направени три записа, както следва: За доставката на стока по фактура №0000000129/19.10.2021 г.; Дебит сметка 304; Стоки 100 800, 00 лв.; Дебит сметка 4531 Начислен ДДС за покупки 20 160, 00 лв.; Кредит сметка 4011; Доставчици 120 960,00 лв. По аналитична партида „С.Ф.“ ЕООД - За извършеното плащане; Дебит сметка 4011 Доставчици 120 960, 00 лв.; Аналитична партида „С.Ф.“ ЕООД; Кредит сметка 5030 Разплащателна сметка 120 960, 00 лв. За върнатата стока по Кредитно известие № 0000000134/18.11.2021г.-Дебит сметка 304 Стоки -100 800,00 лв.; Дебит сметка 4531 Начислен ДДС за покупки - 20 160, 00 лв.; Кредит сметка 4011 Доставчици - 120 960, 00 лв.; Аналитична партида „С.Ф.“ ЕООД. В счетоводството на „А.Ф.“ ЕООД са налице записвания в счетоводните книги, според които „С.Ф.“ ЕООД има задължения към „А.Ф.“ ЕООД в размер на 120 960, 00 лв. с ДДС, съгласно описаното в исковата молба. Вещото лице е направило извода, че съгласно писмо от „С.Ф.“ ЕООД, получено по имейла с електронен подпис, ответникът няма издадена фактура и кредитно известие към „А.Ф.“ ЕООД, но този извод се опровергава от представеното в съдебно заседание на 21.02.2023 г. и неоспорено от ответника писмено доказателство – копие от имейл кореспонденция и от прикачено кредитно известие.

С писмо с изх.№ АФ00584/18.11.2021 г. ищецът е поканил ответника да заплати сумата, съставляваща платената стойност на върнатата стока, в срок до 19.11.2021 г. Безспорно е, че към датата на приключване на устните състезания ответникът не е платил сумата.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира предявеният иск за

неоснователен. Искът е с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 (отпаднало основание) от Закона за задълженията и договорите. Елементите на неоснователното обогатяване по смисъла на закона са липса на основание, обедняване на едно лице, обогатяване на друго лице и причинно-следствена връзка между обедняването и обогатяването. Съгласно правилото на чл.154, ал.1 от ГПК и разпределението на доказателствена тежест ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване факта на плащането на процесната сума, а ответникът - да докаже, че е налице основание за получаването, съответно задържане на полученото.

Несъмнено по делото се установи наличието на договорни правоотношения между страните, в изпълнение на които ищецът е заплатил стойността на получена стока. Договорът за търговска продажба по смисъла на чл. 318 ТЗ е консенсуален и неформален, поради което сключването му предполага постигане на съгласие между продавача и купувача относно съществените елементи на продажбата - стока и цена, без да е необходимо обективизиране на съгласието в писмена форма, в т.ч. и във фактура. Отделно от това, отсъствието на изискуеми от Закона за счетоводството реквизити във фактурата само по себе си не е основание за отричане на продажбеното правоотношение, тъй като поради неформалния характер на продажбата преценката за сключване на договора не следва да бъде ограничавана само до съдържанието на фактурата, а следва да се прави с оглед на всички доказателства по делото, в т.ч. и на тези относно предприети от страните действия по изпълнение на договора (получаване на стоката или плащане на цената), които при определени предпоставки могат да се разглеждат като признания за съществуването на облигационната връзка.

В случая от неоспорените от ответника писмени доказателства и заключението на вещото лице, в тяхната съвкупност, се установи предаването, респ. връщането на продадената стока лекарствени продукти- в същия вид, спецификация и стойност, за които е издадена и осчетоводената фактура. Така се установява и развалянето на договора и връщане на полученото по него от страна на ищеца с двустранно подписан приемо-предавателен протокол. Видно е, че след развалянето на доставката и в изпълнение на разпоредбата на чл.115 от ЗДДС е издадено и кредитно известие. Същото има съдържанието по чл.115, ал.4 вр. с чл.114 от ЗДДС и недвусмислено сочи основанията за възникване на задължението за връщане на платената по доставката сума. Преценени в съвкупност, представените и посочени от ищеца доказателства обосновават извода, че страните са били обвързани от валиден договор продажба, който е развален (независимо по чия инициатива), поради което е отпаднало и основанията за задържане на получената сума от насрещната страна. Ответникът не оспори доказателствата, представени от ищцовата страна, а от своя страна не направи други възражения и не посочи други доказателства, които да водят до опровергаване на горните изводи.

Ето защо, съдът намира, че са налице предпоставките за уважаване на предявения иск и осъждане на ответника да заплати исковата сума, ведно със законна лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба.

Основателна е и претенцията за присъждане на лихва за забавено плащане на главницата, за периода от връчване на покана по чл.84, ал.1 ЗЗД до предявяване на исковата молба, чийто размер определен съгласно чл.162 ГПК и с помощта на електронен калкулатор

calculator.bg възлиза на исковата сума – 1915, 20 лв.

Следва да се осъди ответникът да заплати на ищеца разноски по делото в размер на 4785, 60 лв. за държавна такса, 4915 лв. за адвокатски хонорар и 850 лева разноски за възнаграждение на вещо лице, които са направени в настоящето производство и за извършването им са представени доказателства от ищеца и списък по чл.80 ГПК. Разноски, направени в други производства без данни относно предмета им и доказателства за плащането не следва да се присъждат.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.55, ал.1, предл.3 от ЗЗД “С.Ф.” ЕООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. София 1303, р-н Възраждане, ж.к. „*****“, ул. „*****“, да заплати на “А.Ф.” ЕООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. София 1618, бул. „*****“, бизнес център „*****“ сума в размер на 120 960 лв., с която неоснователно се е обогатил от получена цена по развален договор за покупко-продажба на лекарствени продукти, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.01.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, на основание чл.86, ал.1 от ЗЗД, сума в размер на 1915, 20 лв. - лихва за забава, начислена за периода от 19.11.2021 г. до 13.01.2022 г., както и разноски в размер на 4785, 60 лв. за държавна такса, 4915 лв. за адвокатски хонорар и 850 лева за възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____